

- 4) Jeżeli rozstrzygnięcie w przedmiocie faktycznych operacji przetwarzania danych ma znaczenie dla wykładni pojęcia „administratora”: czy zawartą w art. 4 pkt 2 RODO definicję „przetwarzania” należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ona również sytuacje, w których kopie danych osobowych są wykorzystywane do testowania systemów informatycznych w toku procesu zmierzającego do nabycia aplikacji mobilnej?
- 5) Czy współadministrowanie danymi zgodnie z art. 4 pkt 7 i art. 26 ust. 1 RODO można interpretować wyłącznie w ten sposób, że polega ono na świadomie koordynowanych działaniach dotyczących ustalenia celu i sposobów przetwarzania danych, czy też pojęcie to można również interpretować w ten sposób, iż współadministrowanie obejmuje także sytuacje, w których brak jest wyraźnego „porozumienia” w odniesieniu do celu i sposobów przetwarzania lub w których podmioty nie koordynują ze sobą swoich działań? Czy okoliczność związana z etapem procesu tworzenia sposobu przetwarzania danych osobowych (aplikacji informatycznej), na którym dane osobowe były przetwarzane, oraz cel utworzenia aplikacji są z prawnego punktu widzenia istotne dla wykładni pojęcia współadministrowania danymi? Czy „porozumienie” między współadministratorami można rozumieć wyłącznie jako ustanowienie w jasny i określony sposób warunków regulujących współadministrowanie danymi?
- 6) Czy zawarty w art. 83 ust. 1 RODO przepis, zgodnie z którym „administracyjne kary pieniężne [...] [są] [...] skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające”, należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on również przypadki przypisania odpowiedzialności „administratorowi”, gdy – w toku procesu tworzenia produktu informatycznego – deweloper wykonuje także czynności przetwarzania danych osobowych, oraz czy nieprawidłowe czynności przetwarzania danych osobowych dokonywane przez podmiot przetwarzający zawsze skutkują automatycznym powstaniem odpowiedzialności prawnej po stronie administratora? Czy ten przepis należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on też przypadki odpowiedzialności administratora na zasadzie ryzyka?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016 L 119, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht
Düsseldorf (Niemcy) w dniu 12 listopada 2021 r. – Papierfabriek Doetinchem B.V./Sprick GmbH
Bielefelder Papier- und Wellpappenwerk & Co.**

(Sprawa C-684/21)

(2022/C 84/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Papierfabriek Doetinchem B.V.

Druga strona postępowania apelacyjnego: Sprick GmbH Bielefelder Papier- und Wellpappenwerk & Co.

Pytania prejudycjalne

1. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości ocena, czy cechy postaci produktu wynikają wyłącznie z jego funkcji technicznej, powinna być dokonywana w świetle danego wzoru (¹), obiektywnych okoliczności związanych z wyborem cech postaci danego produktu, danych dotyczących jego używania lub ponadto istnienia alternatywnych wzorów umożliwiających zrealizowanie tej samej funkcji technicznej (wyrok Trybunału z dnia 8 marca 2018 r., DOCERAM, C-395/16, EU:C:2018:172). Jakie znaczenie w odniesieniu do istnienia innych wzorów ma okoliczność, że właściciel wzoru ma również prawa do dużej liczby wzorów alternatywnych?

2. Czy przy badaniu, czy postać produktu wynika wyłącznie z jego funkcji technicznej, należy uwzględnić, że projekt umożliwia wprowadzenie większej liczby kolorów, jeżeli opracowanie pod względem kolorystycznym jako takie nie jest widoczne w rejestracji wzoru?
3. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: czy ma to wpływ na zakres ochrony wzoru?

(¹) W rozumieniu art. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. 2002, L 3, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof
(Austria) w dniu 15 listopada 2021 r. – YV/Stadtverkehr Lindau (B) GmbH**

(Sprawa C-685/21)

(2022/C 84/36)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: YV

Strona pozwana: Stadtverkehr Lindau (B) GmbH

Pytania prejudycjalne

Czy ubezpieczycielem w rozumieniu art. 11 ust. 1 i art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 (¹) jest również przedsiębiorstwo niebędące wprawdzie zakładem ubezpieczeń, lecz które – ze względu na odstępstwo od obowiązku ubezpieczenia w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy 2009/103/WE (²) – odpowiada na podstawie właściwego prawa jako „quasi-ubezpieczyciel” za posiadane przez siebie pojazdy mechaniczne w taki sam sposób jak ubezpieczyciel na podstawie przepisów prawa ubezpieczeniowego?

(¹) Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (wersja przekształcona) (Dz.U. 2012, L 351, s. 1).

(²) Dyrektywa 2009/103/WE w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (wersja ujednolicona) (Dz.U. 2009, L 263, s. 11).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nederlandstalige rechtbank
van eerste aanleg Brussel (Belgia) w dniu 19 listopada 2021 r. – Recreatieprojecten Zeeland BV,
Casino Admiral Zeeland BV, Supergame BV/Belgische Staat**

(Sprawa C-695/21)

(2022/C 84/37)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Recreatieprojecten Zeeland BV, Casino Admiral Zeeland BV, Supergame BV

Strona przeciwna: Belgische Staat